SVEČANA PODELITEV NAJVIŠJIH PRIZNANJ PLANINSKE ZVEZE SLOVENIJE ZA LETO 2016

Lendava, 3. december 2016

www.pzs.si

SVEČANA PODELITEV NAJVIŠJIH PRIZNANJ PLANINSKE ZVEZE SLOVENIJE ZA LETO 2016
Lendava, 3. december 2016

Izdala: Planinska zveza Slovenije, Dvorakova 9, 1000 Ljubljana

Zbrali in uredili: Irena Pečavar Čarman, Milena Jesenko, Saša Sitar

Leto izdaje: 2016

Oblikovanje: Hedvika Petkovšek

Naklada: 200

Založila: Planinska zveza Slovenije, Dvorakova 9, 1000 Ljubljana

RAZVOJ PLANINSKE ORGANIZACIJE

Planinska zveza Slovenije je organizacija, ki pod svojem okriljem združuje 287 društev, v katerih je včlanjenih več kot kot 54 tisoč članov. Planinska društva upravljajo 179 planinskih koč in bivakov. Za mrežo 2.002 planinskih poti v skupni dolžini več kot 10.000 kilometrov po vsej Sloveniji skrbijo za to usposobljeni markacisti. Planinska društva vzdržujejo tudi 80 planinskih veznih poti – obhodnic. Torej lahko upravičeno trdimo, da smo Slovenci planinski narod, in na to moramo biti ponosni. Že davnega leta 1872 je Ivan Žan komisiji kranjskega deželnega predsedstva, ki jo je vodil Aleksander Aupsberg, poslal pravila planinskega društva Triglavski prijatelji. Komisija jih je zavrnila z razlogom, da Bohinj ni kraj, ampak dolina. Ker je bil Žan suspendiran zaradi sodelovanja pri uporu kmetov v Bohinju in tako v času odločanja komisije ni bil več v Bohinju, Triglavski prijatelji pritožbe niso vložili v predpisanih šestih dneh in tako je poskus ustanovitve prvega planinskega društva propadel. Dve desetletji pozneje pa so Piparji uspeli in februarja leta 1893 ustanovili Slovensko planinsko društvo. Planinstvo se je naglo širilo. Nastajale so podružnice SPD. Gradile so se poti in koče. Razvijal se je alpinizem. Planinstvo je dobivalo slovensko lice. Zelo veliko vlogo pri tem je imel Jakob Aljaž, ki je v svojih spominih zapisal: »Da je Triglav ostal v slovenskih rokah, je največ moja zasluga. Pridobil sem dovško občino (prej so Nemci tukaj gospodarili) in okrepil sem Slovensko planinsko društvo.« Leta 1895 je začel izhajati Planinski vestnik in SPD je tako predstavljal resno konkurenco nemškemu društvu DOAV. Razvoj je proces, ki traja in se ne ustavi. Če se ustavi, je slabo. Razvoj planinstva v najširšem smislu besede še vedno traja in prav je tako. Ne samo v slovenskem prostoru, tudi širše v državah alpskega loka je prepoznan naš razvoj. Prav tako smo prepoznavni na Balkanu, svoje znanje delimo in širimo v okviru Združenja planinskih organizacij Balkana. Usposabljamo vodnike in našo doktrino delimo z ostalimi, ki jo bodo obogatili.

Čas, v katerem živimo, je zmeden. Društva se soočamo z birokratskimi ovirami, ki ne prepoznavajo naših posebnosti, in veliko energije je treba vložiti v prepričevanje državnih uradnikov. Tudi to je del razvoja. Bistvena je volja in to premoremo. Tudi znanja nam ne primanjkuje. Usposabljanja strokovnih kadrov v okviru PZS predstavljajo temelj našega delovanja. Zavedati se je treba, da smo uporabniki občutljivega gorskega ekosistema in zato je zelo pomembno, da širimo to zavest. Danes so gore veliko lažje dostopne kot še pred tremi desetletji. Mobilnost in relativno poceni planinska oprema omogoča individualen pristop, kar pa z vidika osveščanja in izobraževanja ni dobro. Planinski izlet ni samo hoja, ampak je tudi učenje. Vsega tega se člani PZS zavedamo. Naša naloga je, da to zavedanje širimo

in poudarjamo pomen organiziranega planinstva. Ne gre le za pripadnost, ampak moramo društva ponuditi varno in pametno obiskovanje gora. To je naša naloga in hkrati priložnost.

Vlada Republike Slovenije je v letošnjem letu sprejel načrt upravljanja Triglavskega narodnega parka, v katerem je zapisano, da v mirnih območjih parka ni dovoljeno gibanje zunaj označenih poti. To nas sicer omejuje, ampak tudi tovrstne izzive je treba sprejeti in iskati kompromise. Kompromise smo poiskali tudi med gorskimi kolesarji in planinci, in sicer smo na tradicionalnem Dnevu slovenskih planinskih doživetij slovesno odprli in dali v uporabo Slovensko turnokolesarsko pot. Tudi to je del razvoja, ki je proces, ki traja.

Pri razvoju planinstva ste pomembno sodelovali tudi letošnji nagrajenci. Vodstvo PZS vam iskreno čestita in se vam zahvaljuje za vso opravljeno delo, hkrati pa verjamemo, da boste našli še veliko izzivov za prihodnje sodelovanje pri razvoju planinstva.

Bojan Rotovnik, predsednik PZS
Miro Eržen, podpredsednik PZS
Tone Jesenko, podpredsednik PZS
Roman Ponebšek, podpredsednik PZS

DRAGI PREJEMNIKI PRIZNANJ, DRAGE PLANINKE IN PLANINCI

Podelitev najvišjih priznanj Planinske zveze Slovenije je najbolj svečan dogodek v letu. To je trenutek, ko se na dostojen in spoštljiv način zahvalimo za dobro, dolgoletno in uspešno delo vsem tistim planinskim društvenim delavcem, ki so velik del svojega prostega časa namenili prostovoljnemu delu v planinski organizaciji.

Svečano želimo nagraditi vaše delo, ki ste ga leta in desetletja opravljali prostovoljno, z velikim veseljem in z žarom v očeh. Vsak izmed vas je na svoj način prispeval k napredku slovenskega planinstva, pomagal sooblikovati planinske vrednote v svojem planinskem društvu, v lokalni skupnosti, regiji in ne nazadnje v državi Sloveniji.

Planinska organizacija je na nek način posebna, saj vključuje vse generacije, od najmlajših otrok v vrtcih do starostnikov, od vrhunskih alpinistov do tistih, ki se zadovoljijo s sprehodom po lendavskih goricah. Vsak si izbere tisto pot,ki jo zmore, vi dragi prejemniki priznanj pa niste samo hodili po poteh, ste jih tudi vzdrževali, vodili svoje prijatelje po njih, skrbeli za naravo in vzgajali mlade rodove v dobre in odgovorne planince, ki vas bodo nadomestili, ko vam bodo moči opešale.

Spoštovani prejemniki priznanj!

V imenu Odbora za članstvo, Pododbora za priznanja PZS in v svojem imenu vam iskreno čestitam. Hvala za vse delo, ki ste ga opravili in s tem zelo pripomogli k razvoju planinstva. Želim vam obilo zdravja in varen korak, kjerkoli stopate.

Irena Pečavar Čarman
Vodja Pododbora za priznanja PZS

JOŽE RUŽIČ – SLAVNOSTNI GOVORNIK

Jože Ružič je član planinskega društva Matica Murska Sobota od leta 1977. Vse od včlanitve se je dejavno vključil v delo društva in sodeloval pri različnih društvenih akcijah. V društvu je opravljal različne funkcije kot član UO in kot podpredsednik društva v letih od 1975 do 1988. Leta 1989 je bil izvoljen za predsednika društva in to funkcijo opravlja še danes. Dva mandata je bil predsednik MDO PD Pomurje in osem let član UO PZS.

Pomembno je njegovo delo na področju vodenja planinske skupine v Varstveno-delovnem centru Murska Sobota in druženja z osebami s posebnimi potrebami vse od leta 2001 dalje. Na njegovo pobudo je UO PZS sprejel posebno članarino za osebe s posebnimi potrebami.

Med svojim mandatom predsednika društva je stalno strmel k vzgoji in izobraževanju članstva. Bil je organizacijski vodja več tečajev za planinske vodnike, mentorje planinskih skupin in markaciste. Skupaj z mentorji je organiziral planinske šole po osnovnih šolah, predaval in pripravljal mlade planince za tekmovanje Mladina in gore.

Jože veliko časa posveča skrbi in prepoznavnosti Pomurske planinske poti, je tudi njen skrbnik in podeljevalec častnih znakov za prehojeno pot. Sodeloval je pri pripravi vodnika in dnevnika Pomurske planinske poti in pri pripravi vodnika Po gorah severovzhodne Slovenije. Skoraj ni tematske poti na področju Prekmurja, kjer ne bi bil udeležen, če ne drugače, vsaj z nasveti. Posebej predano je sodeloval pri trasiranju poti in pripravi vodnika Kulturne poti Sv. Martina. Pri komisiji za planinske poti je sodeloval kot urednik za področje MDO PD za Pomurje pri izdelavi katastra planinskih poti in pohodniških kart za Pomurje.

Jože je eden izmed vodilnih gonilnih sil planinstva v Pomurju. Za svoje izjemno obsežno delo je leta 2013 prejel Svečano listino, kot najvišje priznanje Planinske zveze Slovenije.

FRANC LAKOTA (19. 8. 1936)
Planinsko društvo Dovje – Mojstrana

Franc Lakota se je v mladosti zapisal teku na smučeh, športu, ki zahteva veliko vztrajnosti in treninga. Bil je uspešen član mladinske in članske reprezentance, Jugoslavijo je zastopal na številnih tekmovanjih doma in v tujini.
Leta 1949 se je vključil v PD Dovje - Mojstrana in v njem pričel kot alpinist pripravnik. Alpinizem je postal del njegovega življenja. 1960. je postal alpinistični inštruktor. Bil je mentor mnogim fantom in dekletom, ki jim je rad posredoval svoje alpinistično znanje in izkušnje. Z načinom življenja in s polno predanostjo alpinizmu jim ni bil le mentor, temveč tudi vzornik, prijatelj in soplezalec.
Preplezal je mnoge smeri v domačih in tujih gorah. Če si doma pod Triglavom in se ukvarjaš z alpinizmom, je skoraj samoumevno, da se priključiš gorskim reševalcem. In tako je bil Franc od leta 1967 tudi inštruktor GRS, v letih 1970 do 1978 pa je vodil Postajo GRS v Mojstrani.
Po zaključeni alpinistični in reševalni dejavnosti se je usmeril v gospodarsko dejavnost društva. Več kot 15 let je vzorno sodeloval pri oskrbovanju in upravljanju Aljaževega doma. S prostovoljnim delom je v letih 1982-1984 pomagal pri pripravi prostorov in postavitvi Triglavske muzejske zbirke..
Franc Lakota sodi med žive legende alpinizma in gorskega reševanja, je lik človeka, ki se je z vsem srcem zapisal planinstvu. Številnim že prejetim priznanjem za opravljeno delo se bo danes pridružila še svečana listina.

JOŽE PERŠE (26. 2. 1941)
Planinsko društvo Krka Novo mesto

Jože Perše je v planinstvu začel delati leta 1968 kot mentor na OŠ Škocjan. Leta 1970 je med počitnicami uspešno opravil mentorski tečaj v Vratih. V jeseni istega leta je bil soustanovitelj Mladinskega odseka pri PD Novo mesto in postal njegov prvi načelnik. Kot mentor je zelo uspešno deloval vse do upokojitve. S svojimi učenci se je udeleževal tudi tekmovanj v orientaciji.

Svoje znanje je vseskozi poglabljal in tako postopno postal vodnik A in B kategorije. 20 let je bil predsednik PD Novo mesto. V času njegovega predsedovanja so uredili studenec Gospodična, zgradili prizidek, pridobili dokumentacijo za teraso in čistilno napravo pri Planinski koči Gospodična na Gorjancih. Ob 30-letnici Trdinove poti je s sodelavci posnel dokumentarni film Trdinova pot.
Vedno je bil zelo razumevajoč mentor in pogosto tudi pobudnik za delo z mladimi. Mladinskemu odseku je vselej dajal podporo in pomagal po finančni plati. Vodil je ture MO, ob praznovanju 40. obletnice MO leta 2010 je bil osrednji govornik, kajti v njem je bil aktiven vseh 40 let.
Izjemne zasluge ima tudi na naravovarstvenem področju. Je inštruktor planinske vzgoje za predmet poznavanje in varstvo narave ter iskan in uspešen predavatelj na tečajih za gorske stražarje. Ima bogato zbirko diapozitivov, filmov, knjižnega gradiva o rastlinah, živalih in kulturno-zgodovinskih spomenikih. Sodeloval je tudi pri izdaji knjige o Šmarjeti.
Jože Perše je priljubljen vodnik in prijeten sodelavec, ki mu planinci priznavajo strokovnost, delavnost in zanesljivost, posebej cenijo njegovo izjemno poznavanje narave, zgodovine in posebnosti krajev.
Za svoje uspešno delo v planinstvu je prejel zlati častni znak PZS in zlati častni znak MK.

JANEZ POHAR (8. 12. 1933)
Planinsko društvo Viharnik

Janez Pohar je pred tridesetimi leti ustanovil sekcijo PD Viharnik na Kadetski šoli v Tacnu. Šole ni več, sekcija pa še vedno pod njegovim vodstvom uspešno deluje.
Že kot dijak je svoje sošolce in prijatelje vabil v hribe in s tem nadaljeval tudi kasneje na fakulteti. Z družino je prehodil številne planinske poti po Sloveniji, zato se ni čuditi, da je tudi v tacenski šoli načrtoval ture, na katere je popeljal številne ljubitelje gora. Od začetnega enega izleta na leto so kmalu prešli na enega mesečno, v zadnjih dvajsetih letih pa so na turah vsak teden.
Z individualnim pristopom uspeva za vsak izlet navdušiti večje število pohodnikov, redko manj kot deset. V skupino vnese sproščeno razpoloženje. Vztrajnost, volja, močna energija in čas, ki mu ga ni žal nameniti skupini, so »krivi«, da so že leta 2010 praznovali poseben jubilej – 1000. izlet. Ob tem dogodku so na Policijski akademiji pripravili razstavo. Od takrat pa do danes se je nabralo še dodatnih 400 izletov, omeniti pa je treba še 25 taborov ob Soči in v Ratečah.
S svojim pristopom je dosegel, da so izleti v gore postali del življenja čla-

nov skupine, odkrival jim je nedoumljivo lepoto narave in jih povezal med seboj, tako da jim ni ljuba samo hoja po gorah, ljuba so jim tudi druženja in skupna praznovanja. Janez Pohar je prijatelj z veliko začetnico, ki povezuje skupino, kot bi bila njegova družina.

PAVEL JEREBIC (1951–2015), posthumno
Planinsko društvo Maribor Matica

Pavel Jerebic je bil v PD Maribor Matica aktiven 44 let. Leta 1971 je v Vratih opravil tečaj za mentorja mladinskih skupin. Od tedaj je vzgajal mlade planince in v njih budil medsebojno tovarištvo in ljubezen do gora. Z nastopom učiteljske službe na OŠ Maksa Durjave v Mariboru je na šoli ustanovil planinsko skupino in se vključil v delo PD Maribor Matica. Bil je gonilna sila društvenega mladinskega odseka in mladinskih planinskih taborov.
Vzporedno z delom na šoli je opravil še zimski tečaj za mladinskega vodnika in tečaj za inštruktorja planinske vzgoje. Od leta 1977 do 1986 je kot inštruktor sodeloval na tečajih PZS za planinske mentorje in mladinske vodnike, kasneje pa je bil nepogrešljiv inštruktor na tečajih planinskih vodnikov.
Svoje bogato planinsko znanje je podajal potrpežljivo in nevsiljivo. Bil je mentor mnogim mlajšim vodniškim kolegom. Kot planinski vodnik A, B, D in G kategorije je številne planince popeljal na naše vršace in tudi na najvišje vrhove evropskih držav.
Nesebično in odgovorno je ponudil pomoč ob mnogih delovnih akcijah pri obnovi društvenih planinskih koč. Dolga leta je deloval v upravnem odboru društva, bil je načelnik vodniškega odseka, več let podpredsednik društva, zadnja leta pa predsednik nadzornega odbora. Aktivno je deloval tudi v MDO PD Podravja.
Pavel Jerebic je do svojega zadnjega diha hodil v hribe. Konec avgusta 2015 je bil še mentor mlajšemu pripravniku za vodnika, septembra istega leta pa se je za vedno končala njegova življenjska pot.

ŠTEFKA PAVČNIK (29. 11. 1936)
Planinsko društvo Rimske Toplice

Štefka Pavčnik je od leta 1959 članica PD Rimske Toplice. Od tega časa pa vse do leta 2006 je z nekaj prekinitvami z možem Poldetom dežurala v koči na Kopitniku. Sodelovala je pri izgradnji koče in male hiše ter pri ka-

snejših obnovitvenih delih. Skrbela je za prehrano delavcev in pomagala, kjer je bilo potrebno.
Dolga leta je bila članica upravnega odbora, dva mandata tudi nadzornega odbora. Od leta 1974 do 1985 in od 1989 do 2006 je skrbela, da je bilo v društveni blagajni vse tako, kot mora biti. Dokumentacija in arhiviranje sta bila zgledno urejena. Kot blagajničarka je bila nepogrešljiva pri pripravi in izvedbi številnih prireditev.
Več kot 30 let je vodila matično knjigo članstva, pobirala je članarino in v planinsko društvo vabila nove člane. Rada je zahajala tako v sredogorje kot tudi v visokogorje, večkrat je prehodila Zasavsko planinsko pot.
Za svoje delo v PD Rimske Toplice, predvsem na gospodarskem področju, je prejela številne zahvale in priznanja, ob 30- in 50-letnici društva pa tudi plaketo. Za posebne zasluge pri razvijanju planinstva v Zasavju je prejela leta 1983 in 1993 diplomi in častna znaka MDO zasavskih planinskih društev.

KRISTL OGRIS (23. 10. 1928)
Planinsko društvo Gorje

Kristl Ogris izhaja iz generacije, ki je takoj po vojni poprijela za delo pri obnovi koče Dom Planika, predvsem s prenosom gradbenega materiala, kmalu za tem pa tudi pri obnovi Tržaške koče na Doliču. Od 1955. do 1962. leta pa je že bil mentor mladim za turno smučanje.
V PD Gorje je deloval kot član disciplinske komisije, nadzornega in upravnega odbora in podpredsednik društva. V letu 1998, ko je takratni predsednik zbolel, je bil imenovan za v. d. predsednika do izteka mandata, nato pa od leta 2000 pa do letos še predsednik PD Gorje. Polnih 16 let se je razdajal planinstvu, zato mu je občni zbor podelil naziv častni predsednik.
Društvo je vsa leta vodil vestno, odgovorno, požrtvovalno ter s polno mero posluha za delo vseh odborov in komisij. Veliko svojega dela je namenil gospodarski dejavnosti. Spremljal je vzdrževanje, obnove in posodobitve Doma Planika in še posebej Koče na Doliču, potem ko jo je skoraj v celoti zasul plaz. Skrbel je za dobro sodelovanje s sosednjimi planinskimi društvi ter za prijateljske medosebne odnose.
Kristl Ogris zna prisluhniti ljudem in upoštevati tako planinca kot lovca, kmeta, planšarja, gozdarja. Za svoje dolgoletno in prizadevno delo je poleg planinskih priznanj prejel tudi številna druga.

IVAN ŠULER (2. 3. 1938)
Planinsko društvo Šempeter v Savinjski Dolini

Ivan Šuler je bil leta 1984 ustanovni član PD in njegov prvi predsednik. Zaslužen je, da se je društvo razvijalo in pridobivalo članstvo. Ves čas njegovega delovanja je aktiven član društva, s svojimi izkušnjami in znanjem še vedno prispeva pri oblikovanju vsakoletnega programa dela.
Kot vodnik je mnoge povabil s seboj v hribe in jim pokazal lepote naše dežele. Vedno si je prizadeval, da so bili vodniki primerno usposobljeni. Za vodništvo je navdušil nove planince, jih usposabljal in jim pomagal pri prvih korakih vodenja skupin. Sodeloval je pri trasiranju poti na Apno (Kale) in zelo pomagal pri vsakoletnih pohodih po poteh KS Šempeter. Ta pohod se je v zadnjih letih razvil v pohod »Od Petra do Pekla«, na njem pa sodelujejo vsa šempetrska društva.
Po upokojitvi je svoje planinsko znanje in izkušnje v večji meri prenesel še v Društvo upokojencev Šempeter, kjer vodi sekcijo pohodnikov in sodeluje pri organizaciji pohodov za starejše prebivalce kraja.
Ivan Šuler je z nasveti in delom vedno pripravljen pomagati ljudem v stiski, tako deluje tudi na drugih področjih, pomembnih za širšo skupnost. Planinci so mu hvaležni za nesebično delo, ki je prispevalo k ugledu in prepoznavnosti PD Šempeter v Savinjski dolini.

MARJAN JOŽEF RUČIGAJ (27. 2. 1948)
Planinsko društvo Iskra Kranj

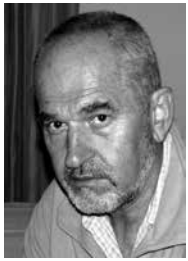

Marjan J. Ručigaj se je že kot sedmošolec priključil planinski skupini na OŠ Staneta Žagarja. Je ustanovni član PD Iskra Kranj, član upravnega odbora in načelnik odseka za izobraževanje, vodja fotografske skupine in seveda vodnik PZS A, B, C, D in G kategorije.
Vodil je številne izlete svojega PD po naših gorah, pa tudi po gorah Španije, Romunije, Poljske, Albanije, Ukrajine in Bolgarije, v Dolomite, Centralne Alpe in Visoke Ture. V okviru drugih društev pa še v Švico, Grčijo, Nepal, bolivijske Ande.
Kot verificiran predavatelj tehničnih predmetov za izobraževanje vodnikov na tečajih B, C in D kategorije je vzgojil nemalo število novih vodnikov in jim pomagal pri njihovih prvih vodniških korakih.
V okviru svoje službe v Slovenski vojski si je pridobil nazive: vojaški gornik, vojaški gorski alpinist, vojaški gorski reševalec, vojaški gorski vodnik in učitelj alpskega smučanja. Je tudi član mednarodnega združenja vojaških gornikov. Bil je član komisije za vzgojo PLV in inštruktor na celi vrsti

poletnih in zimskih usposabljanj za obnovitev licenc PLV. Je avtor članka in skic o prečenju planinskih rek in potokov v učbeniku za PLV.
Vsako leto organizira, vodi in izvaja zimske in letne tečaje, tako tečaje feratanja, prve pomoči in fotografiranja. Sodeloval je v akcijah in kvizih Mladi in gore v osnovnih šolah v Šenčurju, Kranju in v Ljubljani. Ob vsem povedanem je še član GRS Kranj in tudi inštruktor GRS ter od leta 2004 prostovoljni nadzornik v TNP. Omeniti je potrebno tudi njegova predavanja skupinam ljudi s posebnimi potrebami.
Za svoje delo je prejel zlati znak GRS.

IVAN IZLAKAR (23. 12. 1936)
Planinsko društvo Vransko

Ivan Izlakar, velik ljubitelj narave in gora, je že v najstniških letih postal član PD Celje. Leta 1969 je kot pobudnik in zagret član iniciativnega odbora soustanovil PD Vransko, v katerem že skoraj 50 let s svojim znanjem in izkušnjami prispeva k delovanju in razvoju društva.
Od ustanovitve PD Vransko leta 1969 pa vse do 2015. je bil član upravnega odbora. Od samega začetka je sodeloval pri gradnji planinskega doma na Čreti, ki je bil odprt leta 1972, in kasneje v vseh fazah njegove razširitve in adaptacije. Od leta 1995 do 1998 je kot predsednik vodil društvo, neizmeren pečat pa je pustil tudi kot dolgoletni načelnik markacijskega odseka. Tečaj za markacista je opravil leta 1982 in se tudi uradno pridružil odlični ekipi markacistov, ki obnavljajo in vzorno vzdržujejo društvene planinske poti, o čemer pričajo številne pohvale domačih in tujih pohodnikov.
Ivan Izlakar je dejaven na področju varstva narave, od leta 1976 je gorski stražar. Odlikujejo ga prijazen odnos do soljudi, nesebičnost in skromnost. Prostovoljstvo je zanj način življenja, zato ne čudi, da je bil leta 1986 tudi med ustanovnimi člani Prostovoljnega gasilskega društva Tešova. Je spoštovan in cenjen krajan. Nedvomno je, da je s svojim delom veliko prispeval k razvoju planinstva v Spodnji Savinjski dolini.
Za svoje delo je prejel diplomo Alojza Knafelca, za razvoj planinstva v regiji pa leta 1998 bronasti znak Zveze športnih društev občine Žalec.

FANIKA WIEGELE (9. 3. 1946)
Planinsko društvo Laško

Fanika Wiegele se je v planinsko društvo vključila že v osnovni šoli, v organih društva je začela leta 1971 kot tajnica upravnega odbora, leta 1975 je že

delovala v mladinski komisiji PZS, leta 1978 pa je prevzela vodenje društva in kot predsednica poskrbela med drugim tudi za razvitje društvenega prapora. V letu 1980 je bila pobudnica ustanovitve odseka gorskih stražarjev; do leta 1983 je bilo v okviru društva usposobljenih kar 43 gorskih stražarjev. Z nekaj leti premora je predsedovanje društva ponovno prevzela 1998. in ga vodila nadaljnjih sedem let.
V letih 1982 do 1985 je bila načelnica koordinacijskega odbora Savinjske MDO. V letu 1982 je bila skupaj s Tonetom Šterbanom pobudnica za sedaj že tradicionalni pohod na Šmohor ob dnevu žena, le da se sedaj pohod imenuje Marčevski pohod. V času njenega predsedovanja društvu so uvedli še Pohod po trških mejah Laškega.
Fanika Wiegele je opravila izpita za varuhinjo planinske narave in za markacistko, tako še vedno deluje v na teh področjih. Do 2015. je bila tudi vodja društvenega odseka za varstvo gorske narave. Svoje dolgoletne izkušnje prenaša na mlajše generacije in vsakokratno vodstvo društva. Oboje je neprecenljive vrednosti.

EMIL LEON SEKNE (11. 4. 1939)
Planinsko društvo Iskra Kranj

Emil L. Sekne je v planinske vrste vstopil leta 1954. Leta 2001 je prevzel predsedovaje PD Iskra Kranj in ga vodil z vso skrbnostjo, izjemno vestno in z velikim žarom vse do leta 2015. Podpiral je vsa področja, ki so povezana z vzgojo in izobraževanjem mladih, zlasti novih vodnikov, organiziral je planinske šole za otroke in izobraževanja za večjo varnost v gorah idr. Vedno je poudarjal, da je poslanstvo društva ponuditi svojim članom oziroma udeležencem izletov in akcij varen in prijeten obisk gora, to pa se doseže z izobraževanjem. Še vedno je predsednik gospodarskega odseka.
Njegova zasluga je, da so na Sv. Jakobu nad Preddvorom postavili Planinsko kočo Iskra, saj je bil predsednik koordinacijskega odbora treh Iskrinih delovnih organizacij, ki so sodelovale pri postavitvi koče.
Planinsko društvo ima v upravljanju tudi bivak Iskra, ki se nahaja na višini 1952 m na Plesni pod ostenji Kočne. Bil je že močno dotrajan in Emil si je močno prizadeval za njegovo obnovo. Dela so stekla in tako bivak po njegovi zaslugi zopet služi svojemu namenu.
Tudi Dom na Čemšeniku pod Potoško goro, ki ga ima društvo v najemu, potrebuje dobrega gospodarja; tega ima v Emilu L. Seknetu. S svojim znanjem in močno voljo poskrbi, da vsi objekti kar najbolj služijo svojemu namenu.

SPOMINSKE PLAKETE
65 LET

SREČKO ČULK
Planinsko društvo Zabukovica

Srečko Čulk je aktiven član PD Zabukovica že od mladosti. Vrsto let je bil član upravnega odbora, med letoma 1991 in 2001 predsednik društva, pa podpredsednik in društveni gospodar, hkrati pa še gospodar Dragovega doma na Homu. Poskrbel je, da so bila na domu izvedena večja investicijska dela. Prisoten je na vseh delovnih akcijah, poskrbi pa tudi za potreben denar. V društvu deluje kot vodnik A in B kategorije, je organizator ali pa udeleženec izletov. Redno pa vodi izlete skupine starejših nad 65 let. Bil je pobudnik številnih skupnih akcij planincev v Savinjski dolini, med drugim prvih organiziranih planinskih taborov.
Kot dolgoletni športni delavec se zaveda pomena sodelovanja in pridobivanja podmladka, zato vedno zagovarja delo z mladimi, tako z osnovnošolci kot z mladinci. Zelo rad pomaga pri pripravi planinskih taborov, saj predobro ve, kako znajo otroci uživati v naravi in kaj jim pomeni preživeti teden dni pod šotori. Mlade zna spodbujati in se z njimi veseliti ob uspehih na orientacijskih tekmovanjih.

LEOPOLD KAVKLER
Planinsko društvo Poljčane

Polde Kavkler, tako ga kličemo, je postal član PD Poljčane kot osnovnošolec, leta 1962, in mu ostal zvest vse do danes. Z društvom je opravil številne izlete in se leta 1998 odločil, da opravi tečaj za vodnika PZS.
Njegovi izleti so vedno dobro pripravljeni in prijetni, saj izžareva pozitivno energijo, ki jo udeleženci takoj začutijo. Več kot 15 let je bil član upravnega odbora in nekaj let gospodar društva. Skrbel je, da je bil planinski dom na Boču zgledno urejen, prav tako za športne objekte v okolici doma in za cesto. V tem času je društvo štirikrat temeljito prenovilo in povečalo dom, postavili so še depandanso in brunarico, obnovili razgledni stolp, uredili igrišča v neposredni bližini, prenovili vodovod, uredili društveno pisarno. Polde se je v zadnjih 35-letih udeležil praktično vseh delovnih akcij, večkrat je bil njihov pobudnik in organizator. Ob vsem tem pa je vedno skrbel za ugled in dobro ime PD Poljčane.

ANTON LAVTAR
Planinsko društvo Križe

Anton Lavtar se je kot mlad nadobudnež včlanil v PD Škofja Loka, od leta 1985 pa je član PD Križe. V obeh društvih je bil oz. je še vedno zelo aktiven. V PD Križe je od leta 1989 član upravnega odbora. V letih 2005 do 2013 je bil podpredsednik društva, sedaj pa je načelnik odseka za varstvo gorske narave. Od leta 1968 je tudi gorski stražar.
Želja, da bi varno pokazal naše planine svojim prijateljem in drugim, ga je napotila, da je leta 2002 opravil vodniški tečaj. Od takrat dalje vodi številne skupine po naših gorah.
Sodeloval je na mnogih društvenih akcijah, še posebej pa je bil aktiven na tradicionalni društveni prireditvi Zimski trim pohod na Kriško goro. Kar dvajset let, od 1991 pa vse do 2011, je bil vodja vpisne komisije.

SPOMINSKE PLAKETE
70 LET

MARICA BREZAVŠČEK
Planinsko društvo Idrija

Marica Brezavšček je v planinske vrste vstopila leta 1960. Njeno aktivno planinsko pot spremljamo v več odsekih in v vodstvu PD. Ko se je leta 1972 zaposlila na osnovni šoli v Spodnji Idriji, je organizirala planinsko skupino in jo vrsto let vodila kot zgledna mentorica. Njena zasluga je, da so se učenci seznanili z gorskim svetom, mnogi ga še dandanes obiskujejo. Predavala je v planinski šoli, sodelovala pri orientacijskih tekmovanjih in vse od leta 1977 v taborih mladih planincev. Nepogrešljiva je bila kot vodnica mladih v bližnje in daljne kraje. Skratka, vse do upokojitve je bila med gonilnimi člani Mladinskega odseka PD Idrija.
Aktivna je bila tudi v Alpinističnem odseku PD Idrija, kjer je opravila alpinistični izpit. Sedaj vodi izletniško-vodniški odsek. Bogat program zadovolji še tako zahtevnega pohodnika.
Marica zna navdušiti in povezati ne samo mladino, ampak tudi odrasle planince, da se v velikem številu udeležujejo izletov. V veliko zadovoljstvo ji je, če lahko pokaže najbolj skrite kotičke v Idrijsko-Cerkljanskem ali Tolminskem hribovju.

MIRO DRNOVŠEK
Planinsko društvo Trbovlje

Miro Drnovšek izhaja iz družine, ki ji ljubezen do narave in pohodništva ni bila tuja, saj ga je oče, že ko mu je bilo deset let, včlanil v PD Trbovlje. V delo društva se je aktivno vključil leta 1974, ko je na pobudo PD Trbovlje v Cementarni, kjer je bil zaposlen, ustanovil planinsko sekcijo. V letih 1975 in 1976 je opravljal delo gospodarja Planinskega doma na Mrzlici. Leta 1976 je bil izvoljen v upravni odbor društva, nekaj let kasneje je uspešno zaključil tečaj za planinskega vodnika in tečaj za gorskega stražarja.
V letu 1983 je PD Trbovlje na pobudo svojih planinskih vodnikov organiziralo prvi planinski tabor in planinsko šolo, kamor je bilo vključeno veliko osnovnošolcev. Miro je do leta 1990 sodeloval pri vseh taborih, in sicer kot vodja tabora, tehnični vodja in vodnik. V vsem obdobju je pomagal mentoricam planinske vzgoje na trboveljskih osnovnih šolah, v planinskih šolah pa je kot predavatelj seznanjal učence o poteh in planinski opremi, o

nevarnostih v gorah in vremenoslovju.
Poleg tega, da je ustanovil planinsko sekcijo v podjetju Tika Trbovlje, se je spoprijel še z vodenjem gospodarskega odbora in prevzel funkcijo podpredsednika v PD Trbovlje. Ko je na markacijskem področju nekaj let vladalo mrtvilo, je okoli sebe zbral ekipo, ki je v nekaj letih uspešno obnovila zaraščene poti, postavila smerokaze in obnovila markacije.
Kot vodnik je vseskozi zelo priljubljen tako med otroki kot med starejšimi pohodniki, saj je izredno odgovoren, strokovno podkovan, skrben in zato včasih tudi strog do tistih, ki ne spoštujejo veljavnih pravil obnašanja v gorah. Miro je odkrit in kritičen član društva, ki sodeluje in pomaga praktično pri vsem delu v PD Trbovlje, zato ga planinci cenijo.
Je prejemnik Bloudkove plakete, Knafelčevega priznanja in nosilec naziva častni vodnik PZS.

VLADIMIR IVAN HLEDE
Planinsko društvo Jesenice

Vladimir I. Hlede je član planinske organizacije od leta 1964. Je aktiven član Alpinističnega odseka, dve leti je bil tudi njegov načelnik. V letih 1981 in 1982 je sodeloval v Markacijskem odseku društva.
Zaradi svojih pozitivnih osebnih lastnosti je kmalu postal član Postaje GRS Jesenice. Vedno poudarja, da se je v delo reševalcev vključil zato, da pomaga ljudem, ne da bi za to dobil priznanje. Njegovo uspešno delo, prizadevnost in osebne vrline so pripomogle k temu, da je v letu 1986 prevzel dolžnosti načelnika Postaje GRS Jesenice, kasneje pa Društva GRS Jesenice, in jih opravljal z vso vestnostjo do leta 2014.
V istem letu je bil izvoljen na mesto predsednika PD Jesenice, in to funkcijo predano opravlja. Biti predsednik planinskega društva, pomeni imeti veliko dela. In za predsednika jeseniškega društva to zagotovo drži, saj so prisotni na treh osnovnih šolah v svoji okolici, upravljajo s štirimi kočami, enim zavetiščem in nekaj bivaki. Spremljanje dejavnosti vseh odborov v društvu in skrb za vse prej našteto je odgovorno in zahtevno opravilo, a ga Vladimir I. Hlede ob pomoči sodelavcev zmore in uspešno vodi to planinsko barko.

ANDREJ MAŠERA
Planinsko društvo Kamnik

Andrej Mašera, doktor medicinskih znanosti in nekdanji redni profesor patologije na Medicinski fakulteti v Ljubljani, je od rane mladosti velik ljubitelj gora. Prebral je vse, kar se o gorah prebrati da. V svoji knjižnici ima nepredstavljivo število gorniških publikacij v slovenščini pa vodnike in zemljevide v angleškem, nemškem, francoskem in italijanskem jeziku, saj vse te tudi obvladuje.
Za njegov publicistični začetek štejemo izdajo Sledi iz leta 1994, ko je bil avtor in član uredniškega odbora. Kasneje se je posvetil zavarovanim plezalnim potem, ustvaril in uveljavil je svojo lestvico PP1-PP6 (plezalna pot). Andrej Mašera je brez dvoma tisti, ki je Slovencem na novo odkril Zahodne Julijce, kajti že po prvi izdaji leta 1996 sta se povečala posamični obisk in število vodenih izletov v ta del naših gora. Njega pa najbolj privlačijo sanjski Dolomiti.
V bibliografiji dr. Mašere so številni planinski vodniki, ki so izšli pri različnih založbah in tudi v tujih jezikih, če jih omenimo le nekaj: 5*0 zavarovanih plezalnih poti, Zahodne Julijske Alpe, Čudovite Alpe, Dolomiti, sanjske gore.* Večkrat se je pojavil tudi kot soavtor ali kot avtor spremnih besed ali urednik pri publikacijah, med njimi: *Klic gora, Razširjena slovenska planinska pot, Karavanke, Iz mojega življenja, Kar na Karnijce.*
Kot pomemben avtor, ki vedno prispeva k visoki kvaliteti publikacije, se je uveljavil tudi v Planinskem vestniku, ne samo s članki, tudi kot avtor mnogih vodnikov. Med leti 2002 in 2015 je bil član uredništva, sedaj pa še vedno tesno sodeluje kot zunanji član.
Andrej Mašera se je v preteklosti posvečal tudi predavateljskemu delu, predvsem na področju predstavljanja gorstev in gorske medicine.

JOŽICA HEBER
Planinsko društvo Dravograd

Jožica Heber se je planincem pridružila leta 1975. Postopoma je postala planinska vodnica A, B in D kategorije. V vseh letih je kot aktivna planinska vodnica uspešno vodila mnoge planince po Sloveniji in jim razkrivala lepote naše domovine. Njeni izleti so bili vedno številčni in privlačni, ker je poleg rekreacijske note dodajala tudi kulturno.
Sodelovala je pri izobraževanju mladih planincev, prva pomoč je bila vedno tema njenih predavanj na planinskih šolah in taborih.
Jožica pa ni samo planinska vodnica, ampak je dolga leta sodelovala pri izvajanju RPD Dravograd in vodenju njihovih pohodov. Vsa leta je bila

članica upravnega odbora društva, bila je tajnica, v letih 2007 do 2012 pa predsednica PD Dravograd. Kratko obdobje je bila tudi članica Odbora za priznanja pri PZS.
Da je Jožica veliko prispevala k razvoju PD Dravograd in bila dolga leta soustvarjalka zgodovine društva, ni potrebno poudarjati, najlepši dokaz za to je naziv častna predsednica Planinskega društva Dravograd, ki so ji ga podelili 2015. leta.

BORIS LAZAR
Planinsko društvo Pošte in Telekoma

Boris Lazar se je kot osnovnošolec vključil v taborniški Odred dobre volje, Ljubljana – Šiška. Leta 1959 se je pridružil PD Ljubljana– Matica in v okviru društva postal gorski stražar. Od leta 1972, ko se je pridružil PD Pošta in Telekom soustvarja našo zgodovino.
Od leta 1984 je bil član vodstva Izletniškega odseka, od leta 1992 pa tudi Jamarskega odseka društva. Postal je planinski vodnik PZS z licenco za vodenje planinskih tur A, B in D kategorije. Leta 2003 je postal načelnik Vodniškega odseka.
Od istega leta je tudi član upravnega odbora PD. Naslednje leto je postal predsednik odbora za ekološko prenovo Poštarskega doma na Vršiču. Leta 2005 je bil izvoljen za podpredsednika društva in to nalogo z vso vestnostjo opravlja še danes. Od leta 2009 je Boris Lazar načelnik gospodarskega odseka, ki skrbi za obratovanje in vzdrževanje Poštarskega doma na Vršiču. Dolga leta je sodeloval tudi pri vzdrževanju Poti kurirjev in vezistov NOV Slovenije.
Za svoje predano delo je prejel kar nekaj priznanj in pohval, med drugim častni znak kurirjev in vezistov NOV Slovenije, kipec Kurirčka in priznanje Športne zveze Ljubljana za 30-letno delo v organih društva, za vodenje izletov ter posebne zasluge pri vzdrževanju, urejanju ter ekološki sanaciji Poštarskega doma na Vršiču.

SONJA PETERNEL
Planinsko društvo Dovje – Mojstrana

Sonja Peternel se je ob ustanovitvi planinske skupine na osnovni šoli v Mojstrani, bilo je v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja, kot pedagoginja aktivno vključila v njeno delovanje in kmalu postala gonilna sila.
Z izredno prefinjenim vzgojnim občutkom je postala ne samo sinonim

vzgojiteljice in pedagoginje, pač pa tudi priljubljena spremljevalka številnih mladih generacij na njihovih prvih raziskovalnih korakih v gorski svet. V mladih je znala vzbuditi zanimanje za svet okoli sebe, za čudovito gorsko pokrajino, ki jih obkroža v domačem kraju. Dolga leta je s pomočjo šolskih sodelavcev in članov PD organizirala izlete in vodila otroke na številna zanimiva tekmovanja.
Pripadnost planinstvu in vzgoji mladih sta jo spremljali vso njeno poklicno pot. S svojim delom je dala vzgojnemu delu z mladimi neizbrisen pečat, mladim pa je podarila nepozabne trenutke v gorskem svetu, ki jih spremljajo skozi vse življenje.

JOŽE SINIGOJ
Planinsko društvo Litija

Jože Sinigoj je bil aktiven pohodnik že v krogu svoje družine. Leta 1996 so ga izvolili v upravni odbor PD Litija, kjer je bil zelo aktiven vse do letošnjega leta. Opravljal je dve pomembni nalogi: do leta 2001 vodenje pohoda na Tisje in vzpostavitev Badjurove krožne poti, ki jo še vedno uspešno nadzira in izdaja knjižice ter značke o njej.

V novem mandatnem obdobju je član nadzornega odbora društva. V preteklem letu je prepisal v elektronsko obliko vodnika po Badjurovi krožni poti, nov ponatis pa je v zaključni fazi. Aktivno se je vključil v delo pri izdelavi Zbornika ob 110-letnici društva.
Leta 2015 je organiziral prvi pohod okoli Valvazorjeve posesti. Traso poti je na željo direktorice Javnega zavoda Bogenšperk in na osnovi zgodovinskih dejstev začrtal v jeseni 2013. Pot je večkrat prehodil in jo očistil. Rad se odzove na vse akcije, ki jih organizira PD Litija.

MARTIN TAJNIK
Planinsko društvo Mislinja

Martin Tajnik se je pričel ukvarjati s planinstvom kot osnovnošolec, pri dvanajstih letih je prvič stal na vrhu Triglava. V Planinsko društvo Šoštanj je vstopil leta 1957, po vpisu na Bogoslovno semenišče v Mariboru se je vključil v tamkajšnje društvo, kot student Teološke fakultete v Ljubljani pa se je vpisal v PD Ljubljana - Matica.
Svojo duhovniško pot je pričel v Šentilju pri Mislinji, kjer je skupaj s takrat še živečim športnim zanesenjakom dr. Stankom Stoporkom pričel navdu-

ševati domačine, da bi v Mislinji organizirali lastno planinsko društvo. To se je zgodilo leta 1982, ko je bilo ustanovljeno PD Mislinja, v katerem je v prvem in drugem mandatu sodeloval kot član upravnega odbora. Tri mandate je opravljal delo predsednika nadzornega odbora, sedaj pa je imenovan za predsednika častnega razsodišča. Tine, kakor ga kličejo prijatelji, je tudi planinski vodnik. Praviloma mu zaupajo vodenje najzahtevnejših društvenih pohodov.

Njegova predanost planinstvu je bila tako močna in goreča, da se je že kot mladenič pričel ukvarjati tudi s plezanjem. Nemirni duh ga je potegnil k osvajanju najvišjih vrhov osrednjega dela evropskih Alp. Povzpel se je na Mont Blanc, Monte Roso, Jungfrau, Matterhorn, Grossglockner … Tudi Kilimandžaro v Afriki in vrh Aconcague v Južni Ameriki je čutil pod svojimi nogami.

V letu osamosvojitve Slovenije sta skupaj z dr. Lojzetom Pogorevcem zasnovala in izpeljala postavitev tridimenzionalnega križa na najvišji točki Pohorja, na Črnem vrhu, ki hkrati simbolizira našo državnost in samostojnost. Ob tisti priložnosti je bila napisana tudi svečana listina, ki jo Martin hrani v arhivu domače župnije.

SPOMINSKA PLAKETA
75 LET

ŠTEFKA FELTRIN
Planinsko društvo Slovenska Bistrica

Štefka Feltrin je hojo po gorah vzljubila že kot osnovnošolka. S planinarjenjem je nadaljevala tudi v srednji šoli. Ko se je preselila v Slovensko Bistrico, sta se z možem pridružila planinskemu društvu.
Leta 1995 je bila izvoljena v upravni odbor. Kot izkušena planinka je delovala v odseku za izlete. Izkazala se je kot dobra organizatorka ter koordinatorka med vodniki in udeleženci izletov. Udeležila se je skoraj vseh izletov. Velikokrat je pomagala vodnikom v planinskih taborih predšolskih in osnovnošolskih otrok.
Od leta 2000 do 2004 je bila načelnica odseka za izlete. Skrbela je za organizacijo izletov, za oglaševanje in propagando, saj se je zavedala, da premalo pišejo o svojem delu. Z objavami je približala dejavnost društva širši javnosti. Od leta 2014 opravlja delo tajnice društva.
V letu 2000 so upokojeni planinci v okviru PD Slovenska Bistrica ustanovili svojo sekcijo z imenom »Fosili«, v kateri aktivno deluje tudi Štefka. Ureja oglasno desko, piše članke o izletih in taborih ter pogosto nadomešča načelnika sekcije. Doslej so izvedli že 16 enotedenskih taborov v visokogorju in 13 v sredogorju.

ANTON PROGAR
Planinsko društvo Krka Novo mesto

Anton Progar, planinec od mladih nog, je takoj po zaposlitvi na takratni Vajeniški šoli v Novem mestu organiziral planinski krožek, ki mu je bil mentor skozi celotno dobo službovanja. V mladih je razvijal ljubezen do planinstva, vodil je številne tabore, tako uvajal mlade v zdravo in kvalitetno preživljanje prostega časa, hkrati pa jim privzgajal planinske vrednote. Vseskozi se je izobraževal sam - ima licenco za vodnika A, B in D kategorije – in poskrbel za vzgojo generacij vodnikov, markacistov, varuhov gorske narave
Ves čas je opravljal tudi druge zadolžitve v PD Krka Novo mesto, zadnjih sedem let mu predseduje. V tem času je bila odmevnejša obnova planinskega doma na Gospodični, poskrbel je za odmevno slavnostno akademijo

ob 100-letnici novomeškega planinstva in izdajo zbornika in še za vrsto drugih dogodkov.
Bil je eden od pobudnikov ustanovitve pohodniških skupin Gorjanski škratje in Gorjanske gospodične, v obeh je vključenih blizu 3000 pohodnikov. Ves čas si prizadeva za zdrav način življenja in hkrati za ohranjanje bogate favne in flore dolenjskega bisera, Gorjancev.
Anton Progar vedno sodeluje na društvenih čistilnih akcijah, ko je treba popraviti pot, pomagati mentorjem na šolah ali voditi športne dneve. Med planinci in vodniki je priljubljen, ker je strokoven, delaven, zanesljiv in prijeten sodelavec. Kot tehnični vodja je nepogrešljiv v planinskih taborih in na večdnevnih turah.
Za svoje delo je med drugim prejel priznanje PZS za delo z mladimi »Mladina in gore«, je prejemnik Bloudkove značke za delo na področju športa, letos pa ga je nagradila tudi Mestna občina Novo mesto.

FRANC MAČEK
Planinsko društvo Podpeč – Preserje

Franc Maček je ustanovni član PD Podpeč - Preserje in član upravnega odbora vse od ustanovitve leta 1980. Uvrščajo ga med najbolj delavne in najbolj predane člane društva.
V vsem tem času je imel različne zadolžitve, bil je tudi načelnik gospodarske sekcije, najbolj pa so ostale v spominu posebne naloge, ki so mu jih namenili pri obnovi Doma na Krimu.
Franc je tudi markacist in aktiven član MDO PD Notranjske. Zaupano mu je bilo vodenje projektov novih poti na območju občine Brezovica. V letošnjem letu mu je bilo zaupano vodenje izgradnje planinske poti na »Brezovškem hribu«, (pridobivanje soglasij, trasiranje, postavitev smernih tabel, markiranje…).
Poleg tega je njegova vrednost tudi v tem, da je vsestranski strokovnjak in tudi za umazano delo poprime in ga v celoti naredi. S svojim dolgoletnim delom je v veliki meri prispeval k razvoju planinstva v matičnem PD in na nacionalni ravni.

Vse te pripadnosti planinstvu in goram ne bi bilo, če ne bi že od malega živel z gorami in v gorah, ki jih tudi močno spoštuje.

SPOMINSKE PLAKETE
80 LET

ALOJZ BOGDAN
Planinsko društvo Mura Murska Sobota

Alojz Bogdan je član Planinskega društva Mura Murska Sobota od njegove ustanovitve. Ves čas je izredno aktiven na več področjih. Je dolgoletni član upravnega odbora PD. Leta 1988 je opravil tečaj za markaciste. Nepogrešljiv je pri urejanju, čiščenju in drugem obnavljanju Pomurske planinske poti. Je tudi dolgoletni praporščak društva, na lastno pobudo je društveni prapor tudi obnovil. Svoje delo opravlja zelo vestno in častno.
Alojz je tudi planinski vodnik A in B kategorije. Da je zelo velik poznavalec in občudovalec naših gora, je potrebno posebej poudariti, saj če imaš svoj dom na skrajnem vzhodu Slovenije, najvišje gore pa so na zahodu države, je treba prevoziti več sto kilometrov, da zadihaš visokogorski zrak. Takega podviga je sposoben le resnični ljubitelj gorskega sveta.
Svojega zvestega dolgoletnega člana v PD Mura Murska Sobota cenijo. Za svoje delo na markacijskem področju je prejel Knafelčevo priznanje.

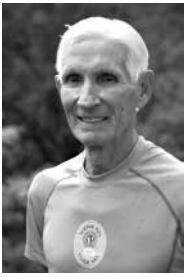

ANTON KREŠEVEC
Planinsko društvo Ajdovščina

Anton Kreševec je bil dolga leta predsednik planinske sekcije v Kamnjah, kjer je znal in zmogel povezati vse krajane, da so prostovoljno izvedli projekte, pomembne za celotno krajevno skupnost. Največje delo in ponos vasi je koča na Mali gori, kamor je vsak velikonočni ponedeljek organiziran planinski pohod. Tudi druge dejavnosti, povezane z delom PD in z vsemi prebivalci Kamenja, so bile organizirane in realizirane pod taktirko Antona Kreševca. Vaščani so večkrat na leto odšli na skupne pohode v okolico in v zamejstvo. Z različnimi dejavnostmi je namreč želel navdušiti za planinstvo tudi Slovence v zamejstvu, kar mu je uspelo.
Anton je s svojo preudarno besedo zelo vplival na uspešnost PD Ajdovščina. Dolga leta je bil član upravnega odbora. Vedno se je trudil posredovati svoje izkušnje in spoznanja mladim, jih navdušiti za lepoto, ubranost in svobodo, ki jo ponuja narava, ter jih tako pritegniti v planinsko društvo.
Delo Antona Kreševca v PD Ajdovščina in v širši okolici je bogato in obsežno, zanj so mu v društvu hvaležni.

MARIJANA PANČUR
Planinsko društvo Gorje

Marijana Pančur je dolgoletna članica PD Gorje. Že v povojnem obdobju se je vključevala v delo z mladimi. Ko je še živela na Jesenicah, je bila zelo aktivna v taborniški organizaciji. Ljubezen do narave je bila spodbuda, da se je udeležila izobraževanja pri PZS in si pridobila naziv gorska stražarka. Ko se je preselila nazaj v Gorje, je bila izvoljena v upravni odbor planinskega društva, od leta 1999 pa opravlja naloge tajnice. S svojim znanjem in izkušnjami pomaga mladim, še posebej vodnikom in varuhom gorske narave. V veliko pomoč je gospodarskemu odboru, za delo poprime tudi v kočah.
Svoje bogate izkušnje iz dela v taborniški organizaciji s pridom uporablja pri planinskih aktivnostih osnovnošolskih otrok. Na njihove obraze zna pričarati nasmeh, ko jim na zanimiv in prijeten način pripoveduje o lepotah narave in preživetju v njej. Radi ji prisluhnejo tudi odrasli planinci. Njeno delo v planinski organizaciji je bilo opaženo in večkrat nagrajeno s priznanji.

HEDVIKA PAVČNIK
Planinsko društvo Rimske Toplice

Hedvika Pavčnik je članica PD Rimske Toplice od leta 1953. Od samega začetka je aktivno sodelovala pri izgradnji Koče na Kopitniku in kasneje pri njeni obnovi ter izgradnji vodovoda, dolga leta je na koči tudi dežurala. Pomagala je pri organizaciji in izvedbi vseh prireditev, ki jih je na Kopitniku prirejalo matično društvo.
Leta 1981 je opravila tečaj za planinsko vodnico. Od takrat je vodila številne pohodnike po zasavskih hribih in po visokogorju. Sama je večkrat prehodila Zasavsko planinsko pot, prehojeno pa ima tudi Slovensko planinsko pot.
Hedvika je bila pobudnica pobratenja s planinskim društvom Mosor iz Splita. V letih od 1978 do 1987 se je desetkrat udeležila pohoda žensk na Mosor, ki ga tam prirejajo ob praznovanju dneva žensk. Kar nekajkrat je bila udeleženka zimskega pohoda na Stol, k udeležbi je spodbujala tudi druge člane, da bi občutili razkošje zimske pokrajine, hkrati pa spoznavali tudi pasti narave.

SPOMINSKE PLAKETE
90 LET

ZORAN KLEMEN
Planinsko društvo Hrastnik

Zoran Klemen je eden najstarejših članov PD Hrastnik. Bil je med ustanovitelji društva leta 1948. Ko se je društvo v začetku petdesetih letih odločilo, da se pridruži drugim društvom pri izgradnji Zasavske koče na Prehodavcih, je bil med najbolj aktivnimi člani gradbenega odbora. Je še edini živeči član tega odbora.
Skoraj sedem desetletij, natanko 68 let, je uspešno in z velikim zanosom delal v društvu, tudi sedaj je kot član upravnega odbora še vedno aktiven, posebej so mu hvaležni za vestno vodenje društvene kronike in prenašanje izkušenj na mlajše generacije.
Planinci MDO PD Zasavja se vsako leto srečajo na Prehodavcih, še pred tremi leti je bil med njimi tudi Zoran Klemen, ki je letos dopolnil častitljivih 90 let.
Planinska organizacija mu je za požrtvovalno in nesebično delo podelila številna priznanja in zahvale.

PRIZNANJA VODSTVA PZS ZA POSEBNE DOSEŽKE V LETU 2016
Zlati častni znak PZS

JOŽE ROVAN

Jože Rovan je že od ustanovitve leta 2007 načelnik Komisije za turno kolesarstvo PZS, je idejni vodja Slovenske turnokolesarske poti, ki je nastala po vzoru Slovenske planinske poti. Turnokolesarska pot v gorskem svetu je svojevrsten projekt v Evropi. Ob podpori planinske organizacije in ob sodelovanju velikega števila prostovoljcev, ki so bili vključeni v načrtovanje in vzpostavitev STKP, je bila le-ta, po treh letih in pol odprta v mesecu juniju letošnjega leta.

Doživela je zelo pozitiven odmev v slovenski in tudi tuji javnosti. Tehnično ne prezahtevna osnovna trasa STKP nagovarja širok krog turnih kolesarjev, tako s pestrostjo slovenske pokrajine, kot s številnimi planinskimi, narodopisnimi in tehnično-zgodovinskimi elementi, saj je njen namen doživljanje in ne tekmovanje.

Jožetu, kot predanemu turnemu kolesarju, so pri vodenju projekta vzpostavitve STKP pomagale dolgoletne vodniške izkušnje, organizacijske izkušnje pri vodenju markacijskega odseka PD Ljubljana- Matica, kjer je bil pobudnik strojne nadelave planinskih poti. V veliko pomoč mu je bilo tudi znanje, ki ga je pridobil v treh desetletjih, ko je vodil tehnično skupino markacistov PZS.

Jožetu Rovanu se za vodenje projekta vzpostavitve Slovenske turnokolesarske poti podeli Zlati častni znak PZS.

PRIZNANJA VODSTVA PZS ZA POSEBNE DOSEŽKE V LETU 2016
Bronasti častni znak PZS

BOŠTJAN GORTNAR

Boštjan Gortnar se že vrsto let svoj prosti čas namenja prostovoljstvu. Kot navdušen planinec je leta 1992 opravil vodniški tečaj in začel v planine voditi planince PD Medvode in tudi pričel sodelovati pri planinskih taborih društva.
Leta 1993 se je priključil markacistom PD Medvode, ki urejajo del poti v Polhograjskih Dolomitih in so imeli v tistem času tudi v skrbništvu planinske poti, ki vodijo iz Tamarja na okoliške vrhove. Prav v Julijskih Alpah je prvič prišel v stik s tehnično skupino markacistov PZS, ki ga je z veseljem povabila v svoje vrste. S svojim znanjem in zavzetostjo, je kar nekaj let sodeloval v markacijskih akcijah okoli Jalovca.
Po štirih letih nošenja klinov, je prevzel vodenje najzahtevnejših delovnih akcij v visokogorju in postal gonilna sila tehnične ekipe markacistov PZS. Od leta 1993 naprej je tesno vpet v delo Komisije za planinske poti. V okviru usposabljanja tehnične ekipe je opravil tečaj za markaciste OaV in se izobraževal tudi v tujini.
Tudi v letošnjem letu je kljub velikim družinskim in gasilskim obveznostim vodil popravilo zelo zahtevnih poti Zaplanja – Triglavska škrbina – Triglav in Kotovo sedlo – Jalovec, ter sodeloval pri usposabljanju markacistov. Pri svojem delu ga odlikujejo zanesljivost, iznajdljivost, požrtvovalnost in strokovnost.

Boštjanu Gortnarju se za večletno uspešno vodenje akcij obnove visokogorskih zelo zahtevnih poti podeli Bronasti častni znak PZS.

PRIZNANJA VODSTVA PZS ZA POSEBNE DOSEŽKE V LETU 2016
Pohvala

Komisija za evropske pešpoti

Komisijo za evropske pešpoti Slovenije (KEUPS), so leta 2000 ustanovili Planinska zveza Slovenije, Turistična zveza Slovenije, Zavod za gozdove Slovenije in Zveza gozdarskih društev Slovenije. KEUPS, ki jo vodi Jože Prah iz Sevnice je neformalna oblika povezovanja ustanoviteljev za namen koordiniranja aktivnosti na področju evropskih pešpoti v Sloveniji, ter za promocijo in popularizacijo popotništva.

Leto 2016 je bilo še posebej aktivno za KEUPS, saj so v mesecu maju izvedli srečanje evropopotnikov v Mojstrani, uredili razstavo »40 let evropske pešpoti v Sloveniji« v Slovenskem planinskem muzeju in se udeležili mednarodne akcije EVRORADNO 2016 na Švedskem. Poleg tega pa so izvedli ustrezne koordinacije za ureditev in odprtje nove evropske pešpoti E12 v slovenskem Primorju od italijanske do hrvaške meje, ter za podaljšanje E6 poti od Strunjana do hrvaške meje. S tem je dobila Hrvaška in posledično tudi ostale države na Balkanu, možnost dveh dodatnih navezav na mrežo evropskih pešpoti.

Komisiji za evropske pešpoti se podeli pohvala za dolgoletno uspešno koordiniranje aktivnosti na področju evropskih pešpoti v Sloveniji.

Sandra Šimic

Sandra Šimic je po gimnaziji na Jesenicah končala študij na Višji strokovni šoli za gostinstvo in turizem na Bledu, šolanje je nadaljevala na Visoki šoli za hotelirstvo in turizem, prav tako na Bledu. Ideja o vsebini diplomske naloge se je porodila sočasno z navdušenjem nad gorami. Kljub temu da jo obdajajo celo življenje, na njihove vrhove ni prav pogosto zahajala. Vse pa se je spremenilo s prvim obiskom Roblekovega doma na Begunjščici.
V svoji nalogi je Sandra Šimic na primeru Roblekovega doma poudarila, da so planinske postojanke pomemben člen slovenskega turizma. Proučila je zgodovino planinskih postojank ter zakone in pravilnike, ki vplivajo na njihovo delovanje. S primerjavo Roblekovega doma s še dvema drugima postojankama v Karavankah, z marketinškimi orodji ter ob pomoči odgovorov na anketni vprašalnik je ugotovila, da obstaja kar nekaj različnih možnosti za nadaljnji razvoj Roblekovega doma na Begunjščici. Ugotovitve iz njene diplomske naloge bodo lahko koristno uporabljene.

Planinska zveza Slovenije izreka Pohvalo Sandri Šimic za diplomsko nalogo z naslovom ROBLEKOV DOM NA BEGUNJŠČICI – MOŽNOSTI ZA NADALJNJI RAZVOJ.